

A MAGELLAN-ŰRSZONDA

1989. május 4-én indult el a NASA Magellan nevű űrszondája, hogy adatokat gyűjtsön a Vénuszról. A szondát – mely a Földet elsőként körbehajózó portugál felfedezőről kapta a nevét – az Atlantis űrsikló juttatta a világűrbe. Több pályakorrekció után 1990 augusztusában érte el a Magellan a bolygósomszédunkat.

Az űrszonda több mint négy éven keresztül keringett a Vénusz körül és vizsgálta annak felszínét. A küldetés ideje alatt sikerült a Vénusz felszínének 98%-át feltérképeznie, melyhez egy beépített radar állt rendelkezésre, így a szonda át tudott látni a Vénusz vastag felhőtakaróján. Radarjának köszönhetően nemcsak a bolygó felszínét, hanem felszínformáinak magasságát is felmérte, így sikerült egy háromdimenziós felszínmodellt készítenie a bolygóról.

Felvételei segítettek minket jobban megismerni a Vénusz kialakulását. Az adatokból megállapítható, hogy a bolygó felszínének túlnyomó része vulkanikus formákból áll, ezek közé tartoznak a hatalmas lávasíkságok, a kisebb lávadómok és a nagy, lapos pajzsvulkánok. Kiderült, hogy a Vénusz felszíne viszonylag fiatal, a vulkánkitörések és lávaelöntések miatt csak kevés meteoritbecsapódás található a felszínen.

A Magellan űrszondával való kapcsolat 1994. október 12-én szakadt meg, amikor a szonda földi utasításra belépett a Vénusz légkörébe, hogy vizsgálja annak összetételét. A Magellan a következő napon elégett a légkörben, befejezve az eddig egyik legsikeresebbnek mondható bolygóközi küldetést.

Források:

<http://solarsystem.nasa.gov/missions/magellan/indepth>

<http://nssdc.gsfc.nasa.gov/planetary/factsheet.html>

<http://nssdc.gsfc.nasa.gov/planetary/magellan.html>

http://nssdc.gsfc.nasa.gov/imgcat/html/mission_page/VN_Magellan_page1.html

